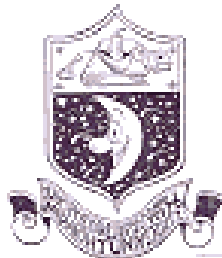

โครงการสื่อเพื่อบริบทสิทธิมนุษยชน: จากชายขอบถึงศูนย์กลาง - Media Project: From periphery to mainstream
บทความวิชาการชิ้นนี้ เผยแพร่ครั้งแรกบนเว็บไซต์มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒ : Release date 5
September 2009 : Copyleft MNU.

กระบวนการสร้างสันติภาพในอาเจห์ (Making Peace: Ahtisaari and Aceh) สันติภาพในอาเจห์: เราไม่อาจแบกภาระความชั่วร้ายของโลกทั้งใบ

บทความนี้ได้รับมาจากคุณ **บูรฮานุดดิน อุเซ็ง**
บทความนี้ได้มีการปรับปรุงบางประโยค และย่อหน้าเพื่อความสะดวกในการอ่าน
โดยกองบรรณาธิการมหาวิทยาลัยเที่ยงคืน

เมื่อตอนที่ได้รับหนังสือ(ทางออนไลน์)ชิ้นนี้ คุณบูรฮานุดดิน อุเซ็ง
ได้เขียนข้อความส่งถึงมหาวิทยาลัยเที่ยงคืน ความว่า
ขออนุญาตส่ง "กระบวนการสร้างสันติภาพในอาเจห์ เพื่อพิจารณา
เห็นว่า น่าจะเป็นข้อพิจารณากับการแก้ไขความขัดแย้งที่ภาคใต้บ้านเรา ด้วยวิธีการสันติ"

เนื่องจากหนังสือนี้ ความยาวประมาณ 124 หน้ากระดาษ A4
กอง บก.ม.เที่ยงคืนจึงขอเสนอบทความนี้ครั้งละหนึ่งบท โดยในบทแรกและบทที่สองคือ
"คลื่นยักษ์สึนามิ"และ"โหมโรง: การเจรจาสันติภาพ รอบแรก"พร้อมคำนำของหนังสือ
เขียนโดยเจ้าของเรื่อง กาดริ เมอริกัลป์ลีโอ คอลัมนิสต์ชาวฟินแลนด์
หนังสือเล่มนี้ เป็นการรวบรวมบทความที่สำคัญ ของผู้เขียนซึ่งเคยลงตีพิมพ์ในวารสารรายสัปดาห์
ของฟินแลนด์ ชื่อ Saumen Kualehti ในระหว่างปี 2005 - 2006 (พ.ศ. 2548 - 2549)

แม้หนังสือเล่มนี้มิได้เป็นสูตรสำเร็จ หรือวิธีการที่เป็นวิทยาศาสตร์ หรือเป็นเพียง
รายงานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับกระบวนการแสวงหาสันติภาพฉบับหนึ่ง
แต่ก็เป็นบันทึกที่ได้มาซึ่งสันติภาพ เป็นงานที่รวบรวมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
เกี่ยวกับกระบวนการสร้างสันติภาพในอาเจห์ ที่น่าสนใจศึกษา
(บทความนี้จัดอยู่ในหมวด "การจัดการความขัดแย้ง")

สนใจส่งบทความเผยแพร่ ติดต่อมหาวิทยาลัยเที่ยงคืน:
midnightuniv@gmail.com

บทความเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา
ข้อความที่ปรากฏบนเว็บเพจนี้ ได้รับความเห็นชอบตามต้นฉบับเดิมมากที่สุด
เพื่อนำเสนอเนื้อหาตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อ กองบรรณาธิการเพียงตรวจสอบตัวสะกด
และปรับปรุงบางส่วนเพื่อความเหมาะสมสำหรับการเผยแพร่ รวมทั้งได้เว้นวรรค
ย่อหน้าใหม่ และจัดทำหัวข้อเพิ่มเติมสำหรับการค้นคว้าทางวิชาการ
บทความทุกชิ้นที่เผยแพร่บนเว็บไซต์แห่งนี้ ยินดีสละลิขสิทธิ์เพื่อมอบเป็นสมบัติ
ทางวิชาการแก่สังคมไทยและผู้ใช้ภาษาไทยทั่วโลก ภายใต้เงื่อนไขลิขสิทธิ์ (copyleft)
บทความมหาวิทยาลัยเที่ยงคืน ลำดับที่ ๑๗๖๐
เผยแพร่บนเว็บไซต์นี้ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒
(บทความทั้งหมดยาวประมาณ ๒๕ หน้ากระดาษ A4 โดยไม่มีภาพประกอบ)

H.E .Horn.Martti Ahtisaari

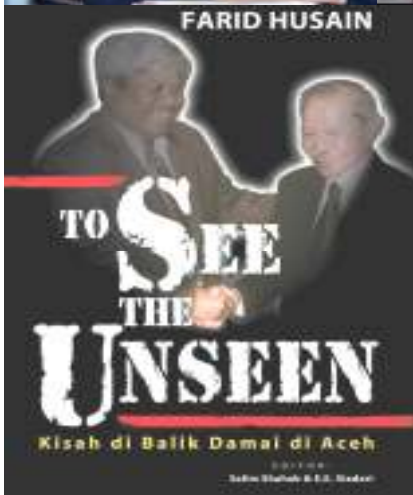
Juha Christensen

Jaakko Oksanen

FARID HUSAIN

Farid Hussain

Malik Mahmoud

Mentori Hukum & HAM
Hamid Awaludin, Ph.D

Dr. Hamid Awaluddin

KONIGSTEDT

กระบวนการสร้างสันติภาพในอาแจห์ (Making Peace: Ahtisaari and Aceh)
สันติภาพในอาแจห์: เราไม่อาจแบกภาระความชั่วร้ายของโลกทั้งใบ
บทความนี้ได้รับมาจากคุณ นุรฮานุดดิน อุเซ็ง

บทความนี้ได้มีการปรับปรุงบางประโยค และย่อหน้าเพื่อความสะดวกในการอ่าน
โดยกองบรรณาธิการมหาวิทยาลัยเที่ยงคืน

6.ปรมาจารย์ อะห์ดิซารี (*)

มาร์ตติ อะห์ดิซารี รู้ดีว่าข้อตกลงยุติความเป็นปรปักษ์ The Cessation of Hostilities Framework Agreement (CoHa) ในปี 2000 (พ.ศ.2543) ประสบความสำเร็จเป็นบทเรียนที่เสมือนหินโสโครกที่อยู่ในเส้นทางเดินเรือที่จะต้องหลบเลี่ยง ฉันทัดก็ฉันทันนั้นมาร์ตติ อะห์ดิซารี จึงได้วางยุทธศาสตร์ของตนด้วยการเป็นผู้กำกับที่เคร่งครัดที่สุด ซึ่งอาจกล่าวได้ด้วยคำว่า "แคบ" และ "กระชับ". ดังเช่นในระยะของการเริ่มต้นก่อนมีการเจรจา มาร์ตติ อะห์ดิซารี ได้ทำความเข้าใจแก่ทุกฝ่ายให้ยอมรับว่าเขาไม่ต้องการที่จะมาเสียเวลากับเรื่องนี้ ด้วยการยื้อเรื่องหรือซื้อเวลา และเขาจะไม่ปล่อยให้มีการพิจารณาลงลึกหรือไม่พิถีพิถันในรายละเอียดปลีกย่อยเกินไปที่เกี่ยวข้องพันในหลักการใหญ่ของกระบวนการ

(*) ในต้นฉบับเดิม ใช้คำว่า Ayatollah Ahtisaari ผู้แปลเรียบเรียง เลียงใช้คำว่า "ปรมาจารย์" เป็นการเทียบเคียง เนื่องจากว่าเกรงจะหมิ่นเหม่ต่อความรู้สึกของผู้นับถือศาสนาอิสลามนิกายชีอะฮ์ คำว่า "อียาตุลลอฮ์" เป็นตำแหน่งสูงสุดที่มอบให้กับผู้นำศาสนาอิสลาม นิกาย (มัซฮับ) ชีอะฮ์ "อียาตุลลอฮ์" เป็นภาษาอาหรับ แปลว่า สัญลักษณ์ แห่งอัลลอฮ์ "อายะฮ์" แปลว่าสัญลักษณ์ และอัลลอฮ์ หรือนามของพระเจ้า

บุคคลที่จะได้รับตำแหน่งนี้ต้องเป็น "อะอ์ลัม อะอ์ลอะมีน" คือสุดยอดผู้รู้ หรือ ปรมาจารย์ นั่นคือต้องผ่านการศึกษากันกระทั่งบรรลุนั่นสูงสุด ในวิทยาการเกี่ยวกับอัลกุรอาน ตัฟซีร์ (อธิบายอัลกุรอาน) ฮะดีษ (จริยวัตรและวาระของท่านศาสดามุฮัมมัด ศอล) ฟิกห์ (กฎหมาย) อุลูลฟิกฮุ ภาษาอาหรับ ตรรกวิทยา และวิชาอื่นๆ จนบรรลุนั้น อัจติฮาด สามารถวินิจฉัยบทบัญญัติอิสลามได้ จากนั้นจึงเป็นอาจารย์ สอนนักศึกษาศาสนาอิสลามและเป็นผู้นำของบรรดาผู้บรรล่อัจติฮาด เมื่อเป็นที่ยอมรับของบรรดาผู้บรรล่อัจติฮาดแล้วจึงได้รับตำแหน่งนี้ - วิกีพีเดีย)

ในขณะที่ ศูนย์อ็องรี ดูน็องค์ พยายามที่จะไม่ใช่หลักการเหตุผลและเกลี้ยกล่อมให้คู่เจรจา ไม่ให้ออกนอกกระบวนการเจรจา ขณะที่ มาร์ตติ อหฺ์ติซารี นำการประชุมในลักษณะค่อนข้างจะ เผด็จการเล็กน้อย ใช้อำนาจต่อรองบางประการ การเริ่มต้นตั้งแต่แรก ได้กำหนดกรอบ จำกัดกรอบการเจรจาว่าจะเจรจาอะไร มีกรอบของการเจรจา กรุงเฮลซิงกิ จะมีกรอบการพูดคุยอะไร และจะไม่มีเรื่องอื่นนำมาพูดคุยกันบนโต๊ะเจรจา

เมื่อมีการสะดุดเนื่องจากการนำเรื่องนอกประเด็น เป็นการนำเรื่องร้องเรียนกล่าวหาในเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต มาร์ตติ อหฺ์ติซารี ก็จะมีบริบทและดึงเข้ามาในวาระ ของการเจรจาทันที

“มันเป็นเรื่องที่สำคัญที่เราต้องเข้าใจเพราะว่า เราไม่อาจแบกภาระความชั่วร้ายของโลกได้ทั้งโลก หรือเราไม่อาจจะซ้กล้างสิ่งสกปรกในคราวเดียวกัน”

ทำให้ในระยะแรกๆเขาจึงถูกล้อและขานานนามชื่อว่า **“อียาตลอส อหฺ์ติซารี”**

“ผลสรุปออกมาอย่างจำกัดและกระชับที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ เพียงองค์ประกอบที่จำเป็นเพื่อการสถาปนาประชาธิปไตย ที่จะต้องระดมลงในการประชุมเจรจาและตกลงกัน และผมได้กล่าวแก่ ฝ่ายขบวนการอาเจท์เสรีว่า ตัวเลขของจำนวน เวลานั้นเมื่อคุณอยู่ในสภา คุณสามารถแก้ไขได้ตามที่ประสงค์ ไม่ใช่มานั่งถกกันบนโต๊ะเจรจา เรามีได้เป็นผู้กำกับการประชุมทั่วไปนี้”

ความสำคัญในยุทธศาสตร์ของ มาร์ตติ อหฺ์ติซารี คือเป้าหมาย ที่มีสติ นั้นเอง

นับตั้งแต่เมื่อเริ่มต้นแล้ว เรามีเป้าหมายที่ชัดเจนแล้วว่าเราต้องการอะไร มีเช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีแม้ความเป็นไปได้ในการถกถึงสิทธิ และเดินหน้าตามหลังสิ่งที่ถูกต้อง

มาร์ตติ อหฺ์ติซารี กล่าวว่า “บ่อยครั้งที่เรากระทำไป โดยที่เราทำอะไรไปก็เพื่อเห็นแก่การกระทำของพวกเขา”

“เมื่อผมมองยังความขัดแย้งของโลก ผมมีรู้สึกที่เราไม่มีความมุ่งมั่นแน่วแน่พอที่จะหาทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านั้น หากผู้ทำหน้าที่ในการไกลเกลี่ยไม่รู้ว่าจะอะไรคือสิ่งที่เขามีเป้าหมาย คุณก็จะไม่ได้อะไร ไม่ว่าที่ไหน มีวิธีการต่างๆมากมายก็ไม่อาจทำอะไรให้เกิดเป็นจริงได้ เช่นในบางกรณี การเจรจาในพวกเขาเองบรรลุเป้าหมายได้” ดังนั้น เมื่อเราให้สถานะกึ่งราชการแก่ให้แก่ฝ่ายกบฏ สิ่งนี้ได้สร้างความกังวลอย่างใหญ่หลวงและผมรู้สึกผิดหวังกับสิ่งเหล่านี้”

เพื่อที่จะให้เกิดความรู้สึกที่เป็นแรงกระตุ้นเตือน และไม่ให้มีการซื้อเวลาการเจรจาให้ยืดเยื้อ สะดุดเป็นแรงกระตุ้น อหฺ์ติซารี มีจะเตือนถึง กรอบเวลาของการเจรจาของสิ้นสุดในฤดูใบไม้ร่วง ซึ่งเขาได้ประกาศตั้งแต่วันแรกที่เริ่มการเจรจาแล้ว

มาร์ตติ อหฺ์ติซารี เคยกล่าวเสมอๆว่า เขาจะไม่ยอมเกี่ยวข้องกับ เวทีการเจรจาใดๆ หากการเจรจานั้นดำเนินการไปเรื่อยใช้เวลานานเป็นปี

3 ปีของการเจรจาล่าสุดและได้ข้อยุติได้เพียงข้อตกลงการหยุดยิงเท่านั้น (A Ceasefire agreement) และความตกลงที่ใหญ่โตมีรายละเอียดมากมาย

มาร์ตติ อหฺ์ติซารี ย้ำว่าผู้ที่ทำหน้าที่ในการไกลเกลี่ยจะต้องมองภาพรวมนับตั้งเริ่มต้น

“แต่ละส่วนย่อมมีความสำคัญในตัวมันเอง และท่านต้องเริ่มจัดให้มันอยู่รวมกันนับตั้งตั้งแต่แรก”

ความจริง แล้ว หลักการของมาร์ตติ อหฺ์ติซารี นั้นจะไม่มีการตกลงใดๆจนกว่าทุกอย่างได้ลงตัว เป็นรูปเป็นร่างชัดเจนก่อน เขาได้ร่างโครงสร้างก่อนภายใต้หลักการเบื้องต้น ที่เขาจะเตรียมการเจรจาร่วมกับคู่เจรจาทั้งสองฝ่ายและจะดำเนินการตามลำพัง และด้วยกรอบโครงสร้างนี้ความคิดที่อิสระจึงไม่สามารถเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาได้

“ภารกิจของผมในการสร้างสรรค์ทุกอย่าง เพื่อให้คู่เจรจาทั้งสองฝ่ายสามารถดำรงอยู่ได้ นั้นหมายถึงข้อตกลงจึงมีใช่เป็นการกำหนดได้ล่วงหน้าก่อนที่จะมีความเห็นที่สอดคล้องในรายละเอียดทั้งหมด”

วาระการประชุมจะต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง หากมีบางเรื่องที่คุณเหมือนว่าจะทำให้ไม่สามารถเดินหน้าได้เขาจะรีบรวบรัดสรุป และเดินหน้าขึ้นเรื่องใหม่ทันที

“คุณเองเคยคาดการณ์ว่ามีบางเรื่องที่มีความสำคัญที่อยู่ในระหว่างกึ่งกลางของทางแยก หรือมีความเอียงเอนที่จะเห็นด้วย และนั่นเป็นหน้าที่ของ ยูฮาร์ คริสเตนเช่น ก็จะไปนั่งประกบร่วมกับคูเจอร์จาในตอนเย็นและไปร่วมพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับพวกเขา และบางเรื่องมันไม่สามารถยุติบนโต๊ะเจรจาดูได้ หากคุณไม่เดินหน้าต่อไป”

แต่ หลักการของ มาร์ตติ อห่ติซารี “จะ**ไม่มีการตกลง จนกว่าทุกอย่างได้มีความเห็นสอดคล้องกันก่อนและไม่มีการข้อนั้น**”

“ผมจะตระหนักได้อย่างรวดเร็วว่า เรามีหน้าที่ต้องสร้างบรรยากาศแวดล้อม เพื่อให้คูเจอร์จาวางตัวได้อย่างเหมาะสม นั่นหมายถึงว่าในระหว่างการเจรจา จะไม่มีผู้ใดที่ทำตัวเหมือนเป็นคนดึงพรมออกจากใต้เท้าของอีกฝ่ายไม่ว่า

อีกฝ่ายจะไปพูดในที่สาธารณะว่า ได้ยกเลิกความคิดหรือความใฝ่ฝันถึงการประกาศเอกราชแยกตัวจากประเทศอินโดนีเซีย หรือมีการตกลงรับปากเห็นชอบกับข้อเรียกร้องแล้ว และตนเองจะเคร่งครัดกดดันในหลักการซึ่งเราจะต้องช่วยกันสนับสนุนความมีวินัยเหล่านี้”

และมันเป็นหัวใจหลักสำคัญที่จะต้องมีการเจรจาทันทีที่คุณจะต้องจะต้องตัดสินใจอย่างแท้จริงต่อสิ่งนี้

“ไม่มากนักน้อย ซึ่งในระยะแรกการที่ ผมได้เบี่ยงเบนความสนใจคนให้ห่างออกมาจากการเจรจา เพราะจะเป็นการเสี่ยงที่คนเหล่านี้ซึ่งจะมีการต่อต้านได้” มาร์ตติ อห่ติซารี กล่าว

แต่ มาร์ตติ อห่ติซารี กล่าวว่า ปฏิบัติการในระหว่างคูเจอร์จา และผู้ไกลเกลี่ยนั้นสำคัญมาก ดังนั้นเหตุผลที่เขาสนับสนุนความคิดที่ว่า ผู้เจรจามันไม่ควรที่จะถูกเปลี่ยนในระหว่างการดำเนินการประชุมเจรจามันเหมือนกับเป็นการเป็นขุณศีกระหว่างรบ เช่นเดียวกันกลุ่มผู้เจรจามันควรจะให้เป็นการกิจของกลุ่มดำเนินการนับตั้งเริ่มต้นจนสิ้นสุด เพราะผู้ที่เข้ามาแทนที่ในระหว่างการดำเนินการนั้นจะทำให้ความล้มเหลวเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดายและจะทำลายทุกอย่างในสิ่งที่ได้ดำเนินการ หรือได้มีการตกลงแล้ว

แม้ว่า ข้อตกลงยุติความเป็นปรปักษ์ ได้สร้างความผิดหวัง แต่มาร์ตติ อห่ติซารี รู้สึกว่าการทำงานในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาได้เป็นการสูญเสียเปล่าแต่อย่างใด

“การเจรจาย่อมไม่เกิดจากความว่างเปล่า คูเจอร์จา ได้มีโอกาสการพบปะกัน และรู้สึกคุ้นเคยซึ่งกันและกันแล้ว”

หลังจากที่เขาความริเริ่มที่น่าประหลาดใจ กลุ่มของ ศูนย์อ็องรี ดูนองค์ ได้เข้ามาสนับสนุนการเจรจา ณ กรุงเฮลซิงกิและได้พูดคุยกับกลุ่มขบวนการอาเจห์เสรีเกี่ยวกับแนวทางการที่จะทำให้เกิดความคืบหน้าในการเจรจา

แม้ว่า พวกเขาจะคาดหวังบางสิ่งจาก ศูนย์อ็องรี ดูนองค์ผมได้เห็นภาพท่าชัดเจนว่า ฝ่ายรัฐบาลไม่มีอะไรที่ติดก้อยู่ภายใต้สภาวะความกดดันใดๆที่จะดำเนินการในกระบวนการของข้อตกลงยุติความเป็นปรปักษ์ ให้มีความคืบหน้าต่อไป

7. เหนื่อย ! สู้อีกก็ไม่มีผู้ใดผู้ชนะ

ปลายเดือนมีนาคมได้เวลาใกล้เข้ามาทุกที เพียงอีกไม่ถึงหนึ่งสัปดาห์ก็จะถึงวันของการเจรจา รอบที่ 3 จากสถานที่ไกลจากกรุงสต็อกโฮล์ม แต่อยู่ห่างจากกรุงจากร์ต้าเพียงเล็กน้อย คู่เจรจาททั้งสองฝ่ายกำลังนำเสนอเอกสารเพื่อช่วยให้ความคืบหน้าก้าวผ่านความยุ่งยากในจุดของวิธีการดำเนินการ

คุณสามารถจะเดินทางเข้าหมู่บ้าน **ซิมปางก็อรามัด (Simpang Keuramat)** ในอาเจห์ได้โดยเดินทางตามเส้นทางถนนที่ผิวจราจรเป็นหลุมเป็นบ่อขรุขระประมาณ 20 กิโลเมตรแยกจากถนนหลัก การสู้รบเกิดขึ้นรอบๆ หมู่บ้านเป็นเวลายาวนานกว่า 30 ปีมาแล้ว ซึ่งยังไม่มีผู้ใดแม้แต่คนเดียวที่จะคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของชาวบ้านในหมู่บ้านนี้ "เราต่างรู้สึกเหนื่อยล้าจากการสู้รบนี้เป็นอย่างยิ่ง" นูร์-อะจาตี (Nur-ajati) กล่าวที่หน้าบ้านเล็กๆ ของเธอในหมู่บ้าน รอบๆ บ้านของเธอมีอ่างซักผ้าที่มีวัชพืชขึ้นเป็นหย่อมเล็กๆ กลุ่มเด็กๆ ในชุดเสื้อผ้าขาดกระรุ่งกระริ่ง วิ่งเล่นด้วยเท้าเปล่าอยู่ใกล้ๆ นั้น และมีผู้ใหญ่หลายคนเดินเข้ามาโดยไม่สวมรองเท้าเช่นกัน

"เราได้ยินว่ามีการเจรจาเพื่อแสวงหาสันติภาพที่กรุงเฮลซิงกิ และพวกเราต่างมีความหวังว่า พวกเขาจะหันหน้ามาจับมือกันและมีการตกลงกันในที่ที่สุด แต่ในความเป็นจริงเราไม่ได้คาดหวังอะไรมากนัก"

แต่นั่นอยากจะพูดว่าเราควรจะได้รับสันติสุขกันเสียที" นูร์-อะจาตี พูดสวนทันควัน.

ในไม่ช้าที่บนถนนหลักในหมู่บ้านก็เต็มไปด้วยบรรดาเด็กๆ ที่อยากจะมาดูคนแปลกหน้าเป็นคนต่างชาติ ยังไม่มีสัญญาณใดๆ ที่บอกให้พวกเขา ทั้งทหารและนักรบจรรยาบรรณต่างมีท่าทีที่คุ้นเคยกัน

ความเดือดร้อนของชาวบ้าน เป็นเรื่องปกติ

อย่างไรก็ตาม วันนี้สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นปกติคือ นักรบจรรยาบรรณก็จะลงมาจากภูเขากลับมายังหมู่บ้านในยามเย็น เพื่อมาหาเสบียงอาหารและบุหรี่ยาเส้นใบจาก เมื่อพวกเขาได้ในสิ่งที่ต้องการแล้วพวกเขาก็จะพากันกลับขึ้นภูเขาไป พวกเขาหลายคนเป็นบุตรหลานของคนในหมู่บ้านนี้เอง.

แล้วในวันต่อมาก็จะมีทหารจากกองทัพ จะมาปิดล้อมหมู่บ้านเพื่อซักถามเรียกหาคนที่ให้เสบียงอาหารและผู้ใดที่เป็นสมาชิกในครอบครัวของนักรบจรรยาบรรณ และเป็นสิ่งปกติเสมอที่จะมีคนใดคนหนึ่งหมู่บ้านจะถูกจับตัวไป หลังจากที่ได้มีการซักถามสอบสวน ครึ่งสุดท้ายที่ทหารเข้ามาในหมู่บ้านก็ได้ทำการจับกุมใส่กุญแจมือหญิงคนหนึ่ง พร้อมทำการควบคุมตัวและถูกตั้งข้อหาว่า เป็นผู้หุงข้าวเลี้ยงอาหารแก่นักรบจรรยาบรรณ

เมื่อชาวบ้านถามข่าวคราวเกี่ยวกับชะตากรรมของหญิงคนนั้น พวกทหารก็ต่างพากันปิดปากเงียบ มีทหารคนหนึ่งบอกว่าหญิงคนนั้นถูกปล่อยตัวนับตั้งแต่วันนั้นแล้ว แต่พวกเราก็ไม่ควรไปและเยี่ยมเธอ เพราะมันมีแต่จะสร้างปัญหามากขึ้น มีทหารแฝงตัวอยู่ทั่วไปเกือบทุกแห่ง หลายคนอยู่หนึ่งๆ บางครั้งผู้ที่ถูกควบคุมตัวก็ได้รับการปล่อยตัวเร็ว บางคนไม่ได้รับการปล่อยตัวและหายสาบสูญไปเลย เราจึงไม่ถามอะไรเกี่ยวกับเรื่องราวพรรคนี้ เพราะรู้ว่าพวกเขาก็ไม่อาจบอกอะไรกับเราได้

"เมื่อทหารระดมกำลังเปิดยุทธการสนธิกำลังปิดล้อมหมู่บ้าน เพื่อปฏิบัติการตรวจค้นนักรบจรรยาบรรณ ชาวบ้านก็จะพากันเข้าไปอยู่ในบ้าน ผู้ที่กำลังอยู่ในท้องทุ่งนาหรือในสวนก็จะรีบพากัน

ทั้งนี้ทั้งนี้เข้าไปอยู่ในบ้าน เพราะพวกเขาจะถูกห้ามไม่ให้ไปที่นั่น ห้ามไปเก็บเกี่ยวข้าวหรือไปสวน หรือไปเก็บผลไม้ เด็กทั้งหลายถูกห้ามไปโรงเรียน "ชายผู้มีอายุ อธิบายผลกระทบต่อวิถีชีวิตประจำวัน ของประชาชนว่า

"หากพวกคุณไม่ไปอยู่ในบ้าน คุณอาจประสบกับปัญหาที่เลวร้ายได้เสมอ เช่นเมื่อ มีการปะทะกันระหว่างทหารกับนักรบจรรยาฝ่ายขวบนการอาละเหรี ฝ่ายทหารก็จะไม่มีการถามว่า คุณเป็นชาวบ้านธรรมดาหรือนักรบจรรยา เมื่อต้นสัปดาห์ก่อนทหารได้ประกาศว่าสามารถสังหารนักรบ จรรยาฝ่ายขวบนการอาละเหรีจำนวน 30 คนในการปะทะพื้นที่หมู่บ้านบีเริน (Bireun) แต่ฝ่าย ขวบนการอาละเหรี อ้างว่า นักรบจรรยาฝ่ายขวบนการอาละเหรีเสียชีวิตแค่เพียง 8 คน นอกนั้น จำนวน 22 คนเป็นราษฎรผู้บริสุทธิ์

และทุกครั้งที่มีการหลั่งเลือดเชื้อได้เลยแล้ว เด็กหนุ่มผู้บริสุทธิ์ที่มีความเคียดแค้น พวกเขาจะพากันเข้าป่าร่วมกับนักรบจรรยา สาบานตนในนามครอบครัวของตน.

ในอาละเหรีวันนี้ทุกคนตกอยู่ในสภาพหวาดวิตก ขวัญเสีย ไม่มีใครอยากจะถูกกับ ผู้สื่อข่าวโดยยอมให้ใช้ชื่อจริงในฐานะแหล่งข่าว นักวิจัย และสมาชิกองค์กรพัฒนาเอกชน: NGOs ก็ ไม่ต่างกับชาวชนบท

ภาพที่ได้เห็นเสมอ ทหารสองคนยืนทำหน้าที่ในท่าเตรียมพร้อมหน้าตู้เอทีเอ็ม (ATM) ในเมือง **ลโศกซ็อมมาเว (Lhokseumswe)** นิ้วมือสอดอยู่กับไคป็นกลิ้งอัตโนมัติ ขณะที่ทหาร คนที่สามกำลังทำรายการเพื่อถอนเงิน. สำหรับคนหนุ่มที่อายุถึงเกณฑ์ พวกเขาจะถูกส่งตัวมาเป็น ทหารที่มาจากพื้นที่ของจังหวัดต่างๆ ของอินโดนีเซียเพื่อมาประจำการในอาละเหรี มาเผชิญหน้ากับนักรบ จรรยาที่มีศักยภาพ แม้ทหารจะรู้ว่าเขาอาจต้องถูกนำตัวขึ้นศาลในคดีการกระทำความผิดบาง ประการซึ่งกระทำลงไป เพราะเขาก็คิดว่าการป้องกันตัวด้วยการยิงผู้มีพิรุณก่อน ยังดีกว่าปล่อยให้ถูก ฝ่ายตรงกันข้ามยิ่งตาย.

ทหารจำนวน 40,000 คนในจังหวัดอาละเหรี อาจจะประสบกับวันที่เลวร้ายที่อาจจะ เกิดขึ้นกับบางคนในวันใดวันหนึ่งได้เสมอ

"ประชาชนในชนบทไม่รู้ว่าทหารหรือตำรวจนั้น พวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้อำนาจ ตบตี หรือเตะคนได้ตามอำเภอใจ เพราะพฤติกรรมเช่นนี้ ทหารหรือตำรวจมักประพฤติปฏิบัติกันจนเป็น เรื่องธรรมดา ไม่เพียงแต่การข่มขืน การจับกุมโดยพลการ การลอบฆ่า การยิงทิ้ง เหล่านั้นเป็นการ ละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง แต่บรรดาชาวบ้านทั้งหลายต่างนิงเงียบ เพราะหากขึ้นเอะอะโว้ยวาย หรือร้องเรียนขึ้นมาต่อสู ก็จะมีแต่จะเพิ่มความเดือดร้อนแก่ตนเอง" นักวิจัยคนหนึ่งในเมืองบันดาร์อาละเหรี เล่าให้ฟัง.

ผู้นำองค์กรสตรีท่านหนึ่งกล่าวว่า เป็นการยากที่ผู้หญิงจะบอกเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ของตนที่ถูกละเมิด **การถูกข่มขืนถือเป็นเรื่องที่น่าละอาย การแก้แค้นก็เป็นเรื่อง ที่น่ากลัวสำหรับพวกเธอ.** "เป็นการยากที่จะกล่าวหาพวกเขาพร้อมทำการพิสูจน์ ในบางกรณีได้มีการ ฟ้องร้องทหารต่อศาล "หญิงสาวผู้หนึ่งกล่าว

แม้ว่าความรุนแรงจากคลื่นยักษ์สึนามิได้นำมาความพินาศอย่างมากมายมาให้ แต่ก็ยังดี ที่สึนามิก็ยังนำชาวต่างประเทศเข้ามายังจังหวัดนี้ ในขณะที่รถจี๊ปสีขาวของสหประชาชาติก็ทำหน้าที่ ปกป้องชีวิตคนได้มากพอควร. นายทหารนอกประจำการในกรุงจาการ์ตำคนหนึ่งรับสารภาพว่า "กองทัพไม่ชอบพวกชนต่างชาติ". "พวกต่างชาติมักจะบันทึกวิดีโอ และเผยแพร่ข่าวไม่ดีที่เกิดขึ้น รอบๆ จังหวัด ทหารมีหน้าที่ในการรักษาบูรณาภาพแห่งดินแดนของประเทศอินโดนีเซีย และจะต้อง ดำเนินการทุกสิ่งเพื่อให้เป็นไปตามหน้าที่"

ฝันร้ายแห่งสันติภาพ

เชื่อว่า ประชาชนทุกคนจะรักใคร่หรือนิยมชมชอบนักรบจรรยา โดยเฉพาะคนในเมือง.

"พวกเขาเข้ามาในเมืองและเรียกร้องจะเอาเงินเป็นจำนวนมาก หากท่านไม่จ่าย ท่านอาจประสบปัญหาตามมาภายหลังได้" คนขายเทปเพลงในเมือง "โลธกซ์ชื่อมาเว" ผู้หนึ่งที่มีความยินดีที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ไม่ยินดีที่จะเปิดเผยชื่อจริงของตน.

ข้าราชการ พ่อค้าต่างพากันขนเคื่องกับวิธีการการเรียกเก็บเงินภาษีของฝ่ายขบวนการอาละห์เสรี เมื่อหลายปีที่ผ่านมา

"การจับตัวเพื่อเรียกค่าไถ่เกิดขึ้นทุกวัน ผู้มีอาชีพรับเหมาก่อสร้างต่างรู้ดีว่า หากต้องการที่จะรักษาเครื่องมือเครื่องจักรกลของตนให้ยังคงอยู่ในสภาพดี เขาต้องทำอะไร? ให้พวกเขาฟังพอใจโดยเร็ว ก่อนที่เหตุการณ์ความสูญเสียจะถูกพบเห็นในวันรุ่งขึ้น".

นักวิจัยการเมืองในเมืองบันดาร์อาละห์กล่าวว่า "มีนักรบจรรยาของขบวนการอาละห์เสรีกลุ่มหนึ่ง เป็นผู้สร้างความเสียหายความโหดร้ายตลอดทั้งปี อุบัติการณ์ความไฟ้ฝันถูกละทิ้ง การต่อสู้ได้มาถึงจุดจบด้วยตัวมันเอง"

ตลอดทั้งปี ทหารก็ใช้พลเรือนและชาวบ้านเป็นเครื่องมือโฆษณาชวนเชื่อ ด้วยการให้ชาวบ้านมาร้องเรียนกล่าวหานักรบจรรยาฝ่ายขบวนการอาละห์เสรี และนักรบจรรยาที่รู้ดีว่ามีทหารเป็นผู้บงการอยู่เบื้องหลังในการกล่าวหาโฆษณาชวนเชื่อเหล่านั้น

"ประชาชนจำนวนมากจึงต่างตกอยู่ในสภาพฝันร้าย กลัวว่านักรบจรรยาจะลงมาจากภูเขาและมาทำร้ายลงโทษหรือล้างแค้น"

เหตุการณ์ที่แปลกประหลาดประการหนึ่งคือ ในสงครามกลางเมืองเช่นนี้ คุณอาจขอพบกับหัวหน้ากลุ่มนักรบจรรยาฝ่ายขบวนการอาละห์เสรีได้ในใจกลางเมืองบันดาร์อาละห์ หากคุณสามารถติดต่อและปฏิบัติตามคำแนะนำ โดยไม่ต้องมีชื่อหรือที่อยู่ ไม่ต้องมีคนขับรถทอนถิ่น หรือลามผู้แปล แคส่งข่าวผ่านมือถือก็เท่านั้นเอง.

แต่มีคนขับรถจักรยานยนต์ สวมหมวกปิดใบหน้า จะมารับคุณหน้ามีสียดกลางประจำเมือง รถจักรยานยนต์จะพาคุณวิ่งไปในตัวเมืองประมาณสักระยะ เพื่อเป็นการล่อหรือลวงให้รอดพ้นจากการติดตามที่อาจจะมิได้ หลังจากแน่ใจแล้ว คุณจะมาถึงบริเวณหน้าบ้านส่วนตัวหลังหนึ่ง ผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ก็เปิดเผยตัวว่าตนมีฐานะเป็นหัวหน้ากลุ่มนักรบจรรยาฝ่ายขบวนการอาละห์เสรีประจำถิ่น โดยใช้ชื่อจัดตั้งคือ L.B

ในห้องนั่งเล่นค่อนข้างสลัว มีม่านกั้น ภรรยาคนสวยของหัวหน้ากลุ่มนักรบจรรยาประจำถิ่น ร้องเพลงกล่อมลูกให้ลูกแฝดหลับอยู่ที่มมห้อง และมีนักรบจรรยาคนอื่นที่นั่งอยู่รอบๆ โตะเล็กๆ ที่มีหัวหน้ากำลังส่งข่าวผ่านโทรศัพท์มือถือโนเกียไปยังเพื่อนบนภูเขา ซึ่งใช้วิธีการการเปลี่ยนขิมบ่อยที่สุด ข่าวสารที่ส่งมาจากที่ใดสักแห่งหนึ่งซึ่ง L.B. ไม่ยอมบอกวามาจากที่ไหน

เราคือรัฐบาลที่ชอบธรรม เราจึงมีสิทธิเก็บภาษีจากประชาชน

L.B. พยายามปกป้องการจัดเก็บภาษีว่า "ในที่นี้เราคือรัฐบาลที่ชอบธรรม เราจึงมีสิทธิที่จะรวบรวมเก็บภาษีจากประชาชน เพื่อให้ได้เงิน ได้เสบียงอาหารเพื่อใช้ในการศึกษา ประชาชนชาวอาละห์ได้จ่ายภาษีให้แก่พวกเราด้วยความสมัครใจ แต่ก็มีบ้างที่ไม่เต็มใจให้การสนับสนุน ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก" เขากล่าว หัวหน้ากลุ่มนักรบจรรยาบิสารภาพว่าเงินทองของฝ่ายขบวนการอาละห์เสรีมี

อย่างจำกัด เขาเองก็ต้องประกอบกิจการร้านเล็กๆ ในบันดาร์อาเจห์ ในช่วงที่เขาเว้นว่างในการบัญชาการกองกำลังบนภูเขา

หัวหน้ากลุ่มนักรบจรรยาที่ประจำถิ่นปฏิเสธว่า ฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรีข่มขู่โจมตีกองกำลังทหารที่กำลังข่มขู่ หรือปล้นขบวนรถนำสิ่งของช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยสึนามิ. "นายกรัฐมนตรีของเราที่กรุงสต็อกโฮล์ม ได้ประกาศหยุดยิงและการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจะต้องไม่ถูกรบกวนจากฝ่ายเรา และเราเชื่อฟังพวกเขา" เขายืนยันว่า หากกระบวนการเจรจาเพื่อแสวงหาสันติภาพประสบความสำเร็จ พวกเขาพร้อมที่จะสนับสนุน "แต่ถ้าถามคำถามเดียวกันกับฝ่ายหัวหน้าของทหาร พวกเขาเกรงว่าพวกเขาต้องรับผิดชอบในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำลงไป จากการติดตามอย่างใกล้ชิด เราทราบจากการเจรจาที่กรุงเฮลซิงกิ การละเมิดที่มีมากขึ้นเนื่องจากกองทัพพยายามสร้างสถานการณ์เพื่อให้มีผลต่อการเจรจา"

ความเดือดร้อนที่พลเรือนได้รับทำให้ L.B. มีความวิตกกังวล เมื่อต้นสัปดาห์ทหารได้มาตรวจค้นเพื่อจับกุมเด็กหนุ่มที่ต้องสงสัยว่าเป็นนักรบจรรยาในหมู่บ้านโกตาบารัต(Kota Barat) แต่ไม่พบ พวกเขาจึงไปจับตัวภรรยาเด็กหนุ่มคนนั้นชื่อ ซัฟเฟรียน (Safrian) อายุราว 22 ปีไปพร้อมกับลูกชายอายุไม่ถึงปีชื่อ อีฟรอน (Ifraan) และจับมัดนั้นก็ยังไม่ทราบชะตากรรมทั้งสอง. "การทรมาน การข่มขืนเป็นวิธีการสอบสวนตามระเบียบปกติของทหาร " L.B. เล่าและกล่าวถึงภรรยาสาวของเขาว่า ลูกมีอาการผวา ไม่อาจนอนหลับ และต้องจับกล่อมให้นอนในอ้อมแขนเท่านั้น

ความรำรวยที่ลำเข็ญ

ผืนแผ่นดินที่แคบยาวของอาเจห์ซึ่งปกคลุมด้วยป่าฝนที่เขียวชอุ่ม เป็นที่อยู่ของบรรดานักรบจรรยาในป่าที่ทำหน้าที่ในการคุ้มครองเสถียรภาพสันติภาพ ผุงสัตว์ ช้างป่า และสัตว์หลายชนิดอาศัยอยู่อย่างมีความสุข หากพื้นที่ไม่มีปัญหาการสู้รบ ชายหาดริมทะเลที่มีต้นมะพร้าวขึ้นเรียงรายก็จะ เป็นสวรรค์ของบรรดานักท่องเที่ยวอย่างมีความสุข. ทุกคนต่างพูดว่า มีน้ำมันและแก๊สจำนวนมากในจังหวัดอาเจห์ แต่ในทางปฏิบัติแล้วรายได้หายไปอยู่ที่ไหน? คำตอบคือ ไปอยู่ในคลังของรัฐและการคอร์รัปชัน

คุณก็จะเข้าใจว่าทำไมจังหวัดนี้จึงเป็นเช่นดังกล่าว มีความรำรวยจากทรัพยากรที่มีอยู่มากมายแต่กลับเป็นจังหวัดหนึ่งที่ยากจนแสนสาหัสที่สุดในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย น้ำมันและแก๊สในภาวะสงครามที่กำลังดำเนินอยู่ การสูบน้ำมันได้กระทำอย่างใกล้ชิดภายใต้การดูแลของกองทัพ ความช่วยเหลือจากรัฐบาลพลเรือนมีเพียงเล็กน้อย หรือไม่ได้รับเลย ผู้ว่าการจังหวัดถูกจับกุมขังอยู่ในเรือนจำด้วยข้อหาคอร์รัปชัน และรัฐบาลก็มีสภาพเป็นอัมพาต เพราะเหตุการณ์สึนามิ

ประชาชนชาวอาเจห์ต่างมีความยินดีปรีดาไปกับกระบวนการแสวงหาสันติภาพในกรุงเฮลซิงกิ แต่รู้สึกแปลกใจที่ไม่เคยมีใครสักคนมาถามอะไรจากพวกเขาเลย "ชะตากรรมของชาวอาเจห์ไม่อาจปล่อยให้ตกอยู่เพียงในมือของผู้นำที่อยู่ในกรุงจาการ์ตา และนักรบจรรยาที่ลี้ภัยอยู่ในกรุงสต็อกโฮล์ม เท่านั้น พวกเขาควรรับฟังเสียงของประชาชนในอาเจห์บ้าง มีแต่พวกเราเท่านั้นที่รู้ว่าอะไรเกิดขึ้นในที่นี้" รอนนี่ เดลซี (Ronny Delcy) หัวหน้าสถาบันวิจัยเพื่อสันติภาพ (Institute for Peace Research) ในบันดาร์อาเจห์ ซึ่งมีเขาผู้เดียวเท่านั้นที่กล้าเปิดเผยชื่อจริง

เขาหวังว่า เวทีเสวนาเพื่อพิจารณาประเด็นปัญหาของชมรมชุมชนพลเรือน สร้างสรรค์เคียงคู่กับกระบวนการสันติภาพที่กรุงเฮลซิงกิ เวทีเสวนาซึ่งองค์กรในประเทศ, นักวิจัย, ผู้นำศาสนา, ผู้นำท้องถิ่น, ควรจะมีส่วนร่วมด้วย "เพียงพวกเราซึ่งได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว เราก็จะสามารถสร้างสรรค์สันติภาพที่แท้จริงได้มากกว่าแค่การยุติสงครามเพียงอย่างเดียว" เดลซี เชื่อว่าไม่มีเวลาที่จะต้องเสียอีกแล้ว "เรามีโอกาสทองที่เราจะฉวยมันไว้ เพราะหลังจากเหตุการณ์สึนามิก็ได้มีชาวต่างชาติจำนวนมากเข้ามาที่นี่ หากโอกาสนี้หลุดลอยไป ผมเองก็ไม่ว่าเราจะมีโอกาสกลับสู่เส้นทางแห่งสันติภาพอีกนานแสนนานได้อย่างไร?*****"

8. ฝ่าวิกฤต: การเจรจาสันติภาพ รอบที่สาม วันอังคารที่ 12 - วันเสาร์ที่ 16 เมษายน 2005 (พ.ศ.2548)

การประชุมเจรจาในรอบที่สามได้เริ่มต้นการประชุมที่กรุงเฮลซิงกิ ท่ามกลางกระแสความตึงเครียด แม้ว่าวันสุดท้ายของการประชุมเจรจาในรอบที่สอง ๆ ผนฯ อดีตประธานาธิบดีแห่งฟินแลนด์ มาร์ตตี อหะห์ดีซารี ได้เร่งเร้าในคู่เจรจาทั้งสองฝ่ายนำเรื่องการพิจารณาเกี่ยวกับการผลักดันให้เกิดการจำกัดการละเมิด การใช้กำลัง ความรุนแรง ซึ่งเป็นสภาพที่เกิดขึ้นจริงปัจจุบันในอาเจห์ และเป็นไปตามที่สื่อหนังสือพิมพ์รายงาน ฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรี อ้างว่า มีความรุนแรงมากขึ้นกว่าเดิม

สถานการณ์ในอาเจห์เลวลงและทวีความตึงเครียดมากขึ้นเมื่อ สื่อหนังสือพิมพ์รายงานว่า มีการละเมิดและทำร้ายร่างกายผู้นำกลุ่มหน่วยจรรยาบรรณการอาเจห์เสรีที่ถูกคุมขังในเรือนจำ ก่อนหน้าที่จะมีการประชุมเจรจาสันติภาพเพียงหนึ่งวัน สถานการณ์เลวร้ายได้ขยายความรุนแรง เมื่อภายในกองทัพมีความแตกแยกแบ่งฝักแบ่งฝ่ายอย่างชัดเจน ระหว่างกลุ่มทหารที่มีแนวความคิดที่จะให้มีการปฏิรูปฟื้นฟูองค์กรภายในกองทัพและความเป็นประชาธิปไตยในประเทศอินโดนีเซีย กับอีกฝ่ายที่ยังคงยึดติดกับอำนาจ ต้องการรักษาสถานภาพ อำนาจ และตำแหน่ง

เปลี่ยนคนเจรจาทั้งสองฝ่าย

นายพลวิรัตโต วิโดโด (General Wiranto Widodo) อดีตผู้บัญชาการทหารสูงสุด และรัฐมนตรีว่าการกิจการความมั่นคง ซึ่งเป็นที่รู้จักในฐานะนายทหารสายเหยี่ยว วันนี้ไม่ได้เดินทางมาร่วมประชุมเจรจาสันติภาพรอบที่สามที่กรุงเฮลซิงกิด้วย สื่อมวลชนต่างตีข่าวและคาดการณ์ว่าเป็นสัญญาณของความระว้างว้าง ลึกๆ ของกระบวนการเจรจาเพื่อแสวงหาสันติภาพ แต่ตามข้อเท็จจริงในที่ประชุมได้รับทราบเหตุผลของการลาการประชุมเจรจาอย่างเป็นทางการว่า เนื่องจากนายพลวิรัตโต วิโดโด มีการกิจต้องรับผิดชอบเข้าร่วมประชุมในการประชุมนานาชาติที่กรุงจาการ์ตา บางทีอาจเชื่อได้ว่า ความจริงนั้นเพราะนายพลวิโดโดมีทัศนคติ และมักวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับกระบวนการสันติภาพ ซึ่งอาจเป็นตัวถ่วงความคืบหน้าในการเจรจาได้

เมื่อนายพลวิโดโด ไม่ได้ไปร่วมการประชุมเจรจาสันติภาพ รัฐบาลจึงได้มีการแต่งตั้ง นายฮามิด อวาลุดดีน (Hamid Awaluddin) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไปเป็นหัวหน้าคณะแทน ท่านเป็นคนร่างเล็ก ออกจะเตี้ย บุคลิกเป็นคนที่มีความจริงจังและไม่พูดมาก ฮามิด อวาลุดดีน ได้ให้ความมั่นใจแก่คณะผู้ร่วมงานว่า ทหารจะต้องปฏิบัติตามนโยบายคำสั่งของท่านประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี อีกทั้งการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต้องกระทำด้วยวิธีการสันติ และความสันติภาพที่ยืนยงถาวร ต้องเกิดขึ้นผ่านกระบวนการการเจรจาเท่านั้น

เช่นเดียวกันกับฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรี มีผู้แทนเจรจาคนใหม่เข้ามาร่วมเจรจาในคณะเจรจาที่กรุงเฮลซิงกิ คือ นายอิรวาร์ดี ยูซุฟ (Irwandi Jusuf) อดีตนักโทษผู้สูญหายจากคุกคราวเมื่อวันเกิดเหตุการณ์สีนามิถล่ม และในที่สุดได้ปรากฏตัวที่กรุงเฮลซิงกิ หลังจากที่เขาต้องพลัดผันและขณะเดียวกันที่ขบวนการอาเจห์เสรีต้องการให้เขาได้เข้ามามีส่วนร่วมที่คอทาสัน โคนิกสเท็ด ในฐานะผู้แทนคณะเจรจาคนหนึ่ง

อิรวาร์ดี ยูซุฟ สัตวแพทย์และนักวิจัยซึ่งสำเร็จการศึกษาจากสหรัฐอเมริกา ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ที่ปฏิบัติการด้านข่าวสารในเมืองบันดาร์อาเจห์มานานนับปี โดย

ปราศจากการสงสัยจากฝ่ายการข่าวกรองของทหาร หลังจากเหตุการณ์ต่างๆ และเขาสามารถหลบหลีกจากเกมส์แมวจับหนูได้หลายปี เจ้าหน้าที่ตำรวจจากรุงจาการ์ได้ตั้งข้อสงสัยเขาว่า เป็นผู้ที่มีส่วนพัวพันกับขบวนการอาเจห์เสรี ท้ายที่สุดสามารถรวบรวมหลักฐานเพื่อนำสู่การจับกุมเขาได้ในที่สุด มีการทรมานหลายครั้งแต่ก็ไม่สามารถทำให้เขาสารภาพว่า เขาได้ร่วมมีส่วนเกี่ยวข้องกับปฏิบัติการของขบวนการอาเจห์เสรี แต่ในที่สุดเขาถูกตัดสินให้จำคุกเป็นเวลา 9 ปี

อิรวารดี ยูซุฟถูกคุมขังในเรือนจำเป็นเวลาสั้นๆ เนื่องจากคลื่นยักษ์สึนามิซัดกระหน่ำคุกจนพังราบ ตัวเขาติดอยู่ใต้หลังคาคุกชั่วคราวระยะเวลาไม่กี่ชั่วโมง เขารอเวลาจนน้ำลดช่วงระยะหนึ่ง จึงออกเดินทางกลับบ้านเพื่อหาครอบครัวของเขา และพบว่าที่บ้านของเขามีแต่ความว่างเปล่าไม่มีผู้ใดอยู่ แต่อย่างไรก็ตามภายหลังก็ได้พบสมาชิกในครอบครัวทุกคนยังมีชีวิตอยู่ อิรวารดีจึงหลบหนีไปอาศัยอยู่ในกรุงจาการ์ต้า และเขาเริ่มงานการประชาสัมพันธ์อีกครั้ง ซึ่งเป็นการแจ้งข่าวสาร ชีวิตความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในป่าอาเจห์

ความจริงแล้ว อิรวารดี ยูซุฟได้ปรากฏตัวในที่ประชุมเจรจาร่วมโต๊ะกับคณะผู้แทนเจรจาฝ่ายรัฐบาลอินโดนีเซียหลายครั้งแล้ว แต่เนื่องจากว่าหากมีการเปิดเผยตัว ก็จะกลายเป็นประเด็นข่าวสำคัญที่สื่อหนังสือพิมพ์อินโดนีเซียในกรุงจาการ์ต้า จะพากันตีข่าวว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมอินโดนีเซีย มีการเจรจาแสวงหาสันติภาพอาเจห์กับนักโทษที่หลบหนีออกจากคุก" อย่างน้อยที่สุดก็ไม่ใช่เป็นการเหมาะสมและเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อกระบวนการสันติภาพ และในทางปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว ท่านฮามิด อวาลุดดีนในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ และดำรงตำแหน่งถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งมีหน้าที่จะต้องทำการจับกุมนายอิรวารดี ยูซุฟทันที มิเช่นนั้นก็จะกลายเป็นผู้ละเว้นการปฏิบัติ. ดังนั้น คู่เจรจาทั้งสองฝ่ายต่างมีความเข้าใจในข้อจำกัดนี้ดี และเห็นว่าเป็นการเหมาะสมที่สุดที่จะให้อิรวารดี ยูซุฟ พักอาศัยในโรงแรม และทำหน้าที่ในการสื่อสารระหว่างคุณหาสน์โคนิกสเท็ดท์ กับฐานปฏิบัติการในป่าอาเจห์

ใครคือผู้ที่เราควรเจรจาด้วย?

การประชุมเจรจาในวันแรกคืบหน้าไปช้ามาก เนื่องจากฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรี มีความอึดอัดใจที่จะเริ่มต้นในเรื่องของกรอบของกฎหมาย ซึ่งพวกเขาารู้สึกว่า การเจรจาทั้งหมดที่ได้กำหนดแล้วนั้นเป็นความผิดพลาดนับแต่ก้าวแรกแล้วโดยสิ้นเชิง "มันเป็นเรื่องที่มีความยุ่งยาก และเป็นที่ยากมากที่พวกเราจะอธิบายแก่ประชาชนชาวอาเจห์ ว่าเรามาที่นี่ทำไม? เพื่ออะไร? ในเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างในพื้นที่ยังไม่มีอะไรเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น คำถามว่า ใครกันแน่ที่เราต้องเจรจาด้วย? และใครล่ะที่สามารถทำให้สถานการณ์ต่างๆ ในพื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีได้?" มาลิดมะห์มูด ถามด้วยความผิดหวัง

มาร์ตติ อหฺ์ดีซารี ยังคงยึดมั่นในแนวทางอย่างมั่นคง และยังคงยืนยันให้คู่เจรจายึดมั่นกับประเด็นของกรอบการเจรจา และฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรีมิได้เตรียมการนำเสนอเกี่ยวกับความคืบหน้าในข้อเสนอเกี่ยวกับ "ระบบรัฐบาลปกครองตนเองที่แตกต่างกับระบบการปกครองตนเองพิเศษที่ฝ่ายรัฐบาลอินโดนีเซียเสนอมา" และฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรีต้องการนำเสนอเป็นหลักการเพิ่มเติมตามที่ต้องการในระเบียบกฎหมายในอาเจห์ และข้อเสนอการหยุดยิง ในจุดนี้ ก็จะเกิดความชัดเจนถึงความต้องการที่จำเป็น เพื่อที่จะบันทึกในข้อตกลง มิฉะนั้นแล้วก็จะมีการเจรจาข้อตกลงซ้ำแล้วซ้ำอีก

ฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรีเอง ประสงค์ที่จะหยิบยกเรื่องที่เกี่ยวข้องซึ่งหากคู่เจรจาให้ความเห็นชอบด้านกฎหมายเกี่ยวกับ "รัฐบาลปกครองตนเอง" ในอาเจห์ และอีกฝ่ายต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลอินโดนีเซียก่อน แต่อย่างไรก็ตาม มีหลักประกันอะไรบ้างว่ารัฐสภาชุดใหม่ที่จะมีการเลือกตั้ง(5 เมษายน 2547)จะไม่เปลี่ยนแปลงในหลักการตามที่ตกลงกันไว้? หรือหากรัฐบาลมีผู้นำคนใหม่ที่เป็นเผด็จการได้รับเลือกตั้งเข้ามาสู่อำนาจในอินโดนีเซียแล้ว เขาจะคิดอย่างไร? และเขาจะทำอย่างไร? หรืออาจขัดกับรัฐธรรมนูญ และนี่เป็นเหตุผลที่จะทำให้ "การหยุดยิง" มีผลบังคับได้

มาร์ตติ อห่ติซารี เริ่มมีความกังวล กล่าวว่า "ผมได้ชี้แจงให้ฝ่ายขบวนการอาเจะห์ เสรีว่า ไม่มีรัฐบาลใดๆ ในโลก สามารถให้คำมั่นรับรองว่ารัฐธรรมนูญจะไม่มีเปลี่ยนแปลงตลอดไป เพราะนี่คือวิถีแห่งประชาธิปไตย แต่หากเราไม่สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางสู่สันติภาพ บนโต๊ะเจรจาแล้ว สันติภาพก็อาจจะเกิดขึ้นได้ด้วยประการทั้งปวง"

ทรัพยากรธรรมชาติของอาเจะห์ ตกอยู่กับรัฐบาลอินโดนีเซียและอเมริกัน

หลังจากเริ่มต้น การเจรจาติดขัดเล็กน้อย อย่างไรก็ตามกระบวนการพูดคุยมีความกระฉับกระเฉง และเริ่มมีความคืบหน้า แต่ละฝ่ายได้มีข้อยุติในประเด็นพิจารณาไปได้ด้วยดี. ประเด็นเกี่ยวกับ เศรษฐกิจการเงินและการคลังของจังหวัดอาเจะห์ ถูกหยิบยกมาพิจารณาซึ่งแตกต่างจากสถานการณ์ ความขัดแย้งอื่นๆ อาเจะห์มีได้ฟีดเคื่องหรือมีปัญหาขัดสนด้านการเงิน บริษัทต่างชาติอเมริกัน แอ กซ็อนโมไบล (The American company Exxon Mobile) ได้สร้างและกอบโกยกำไรจาก ทรัพยากรธรรมชาติของอาเจะห์จากแหล่งน้ำมันและแก๊ส เงินได้ไหลเวียนจากบริษัท แอ กซ็อนไปยัง คลังรัฐบาลอินโดนีเซียก่อน แล้วย้อนกลับมายังอาเจะห์ จึงเป็นการยากที่จะเห็นภาพที่ชัดเจนว่า รายได้แท้จริงของจังหวัดอาเจะห์มีจำนวนเท่าไร?

มาร์ตติ อห่ติซารี ได้แจ้งให้ฝ่ายรัฐบาลก่อนหน้าแล้ว และย้ำให้ฝ่ายรัฐบาลได้ชี้แจงถึง รายได้ที่แท้จริงซึ่งรัฐบาลได้รับจากกิจการน้ำมันและแก๊สในจังหวัดอาเจะห์ และจะได้นำไปเป็นฐานใน การคำนวณพื้นฐาน ที่จะให้มีการจัดสรรรายได้ตามหลักการขอกฎหมายที่จะต้องให้กับจังหวัดอาเจะห์ ในสัดส่วน 70% นี่คือนี่สิ่งสำคัญที่แท้จริงต่ออนาคตการพัฒนาจังหวัดอาเจะห์ทุกๆ ด้านอย่างแท้จริง

นับตั้งแต่โศกนาฏกรรมสึนามิมาซึ่งความหายนะเกิดขึ้นในอาเจะห์เป็นอย่างมาก และ ขณะเดียวกันก็ได้นำเม็ดเงินจากการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือที่ได้รับจากรัฐบาลอินโดนีเซีย จาก ต่างประเทศเข้าสู่พื้นที่เป็นจำนวนมาก และโอกาสดียวกันนี้ก็ยังมีโครงการฟื้นฟูต่างๆ ที่จะเป็นการเปิด โอกาสให้อดีตนักบรรจยุทธเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา การฟื้นฟูเศรษฐกิจสังคม ด้วยการให้เข้ามามี ส่วนในการร่วมพัฒนาประเทศชาติสืบไป

ข้อเสนอการปลดอาวุธ

ในระหว่างนั้น นายพลจัตวา จาอ์กโก อ็อกซาเนิน (Major-General Jaakko Oksanen) ได้นำเสนอแผนการปลดอาวุธ และแผนการสังเกตการณ์ตรวจสอบกระบวนการสันติภาพในอาเจะห์ ให้แก่คู่เจรจาทั้งสองฝ่าย ให้พิจารณาเป็นครั้งแรก. จาอ์กโก อ็อกซาเนิน ได้เสนอให้มีคณะผู้ สังเกตการณ์จำนวน 200 คนปราศจากอาวุธ เป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ นักเทคนิค พร้อมเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยและมีความพร้อมเพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานการสังเกตการณ์

จาอ์กโก อ็อกซาเนิน เสนอโมเดลแผนการปลดอาวุธ มีขั้นตอนตามลำดับคือ ฝ่าย ขบวนการอาเจะห์เสรีจะทำการส่งมอบอาวุธ และการส่งนักบรรจยุทธกลับมาตุภูมิ หลังจากที่ยกทัพมิ การถอนกำลังพลออกจากพื้นที่จังหวัดอาเจะห์ตามจำนวนที่ได้มีการตกลงไว้ก่อนหน้านี้ และคณะผู้ สังเกตการณ์ของสหภาพยุโรป (European Union: EU)(ดูภาคผนวก 1) ที่ไม่มีอาวุธจะเข้าปฏิบัติการใน ฐานะคณะผู้สังเกตการณ์ตรวจสอบกระบวนการสันติภาพในอาเจะห์ มีสำนักงานในอำเภอต่างๆ 10 แห่ง หัวหน้าคณะผู้สังเกตการณ์มีหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงานกับฝ่ายรัฐบาล เจ้าหน้าที่อำเภอก็จะ ทำหน้าที่ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับฝ่ายกองทัพ ขบวนการอาเจะห์เสรีและประชาชนในท้องที่ หวัง ระยะเวลาการปฏิบัติงานของคณะผู้สังเกตการณ์ตรวจสอบกระบวนการสันติภาพในอาเจะห์ ใช้เวลา

อย่างน้อย 1 ปี ถึง 1 ปีครึ่งเป็นอย่างมาก ในระหว่างนี้จะมีการรวบรวมอาวุธของนักบรจรยุทธ์ของฝ่าย ขบวนการอาเจห์เสรี กองทัพต้องถอนกำลังและจะมีการปฏิรูประบบการเมืองการปกครองตามที่ได้มีการตกลงกันไว้. มาร์ตติ อะห์ดีซารี ย้ำว่าจะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการทางทหาร แต่คณะผู้ สังกัดการณ์ทั้งฝ่ายทหารและพลเรือนจะทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่คู่เจรจาทั้งสองฝ่ายได้มี ข้อตกลงไว้

ขบวนการอาเจห์เสรี มีปฏิริยาตื่นตระหนกเป็นครั้งแรก เนื่องจากฝ่ายขบวนการอา เจห์เสรีคาดว่าควรมีคณะผู้สังเกตการณ์ตรวจสอบกระบวนการสันติภาพที่มีอาวุธพร้อมจำนวน 2,000 คนทำการตั้งกล่าวทั่วทั้งจังหวัด แต่ฝ่ายรัฐบาลเสนอว่าคณะผู้สังเกตการณ์ตรวจสอบกระบวนการ สันติภาพที่ไม่มีอาวุธจำนวน 200 คนก็มากพอควรแล้ว "ในขั้นนี้ ทั้งสองฝ่ายยังมีความระแวงไม่ไว้ใจ ซึ่งกันและกัน สำหรับผมนั้นถือว่าเป็นเรื่องปกติ ที่คนเราเมื่อมีความห่างเหินกันและกัน และตาม ข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่คณะผู้สังเกตการณ์จำนวน 2,000 คนนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง" จาร์โก อ็อกซาเนน กล่าวในที่สุด

มีอาวุธในมือทำให้อาจจะยิงได้ตลอดเวลา

ฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรี มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของคณะผู้ สังกัดการณ์ตรวจสอบกระบวนการสันติภาพในอาเจห์ที่ปลอดภัย หากมีอะไรเกิดขึ้นกับคณะผู้ สังกัดการณ์ฯ ก็เป็นการง่ายที่ฝ่ายรัฐบาลจะโยนความผิด หรือกล่าวหาว่าเป็นฝีมือของฝ่ายขบวนการ อาเจห์เสรีเป็นผู้กระทำ หรือแม้จะเป็นเรื่องของการก่ออาชญากรรมที่ใครก็ที่เป็นผู้อยู่เบื้องหลังได้ ซึ่ง จะมีผลกระทบต่อกระบวนการแสวงหาสันติภาพทันที

จาร์โก อ็อกซาเนน ยืนยันว่าการปฏิบัติงานของคณะผู้สังเกตการณ์ฯ โดยปราศจาก อาวุธเป็นทางเลือกทางเดียวเท่านั้น "สถานการณ์ความปลอดภัยในอาเจห์ ทุกคนจะต้องมีความเท่า เทียมกัน ต่างฝ่ายต่างมีหน้าที่และช่วยกันควบคุมดูแลคนของของพวกตน ฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรีก็ ดูแลนักบรจรยุทธ์ของฝ่ายตน ฝ่ายรัฐบาลอินโดนีเซียก็ต้องควบคุมดูแลกองทัพ" จาร์โก อ็อกซาเนน อธิบาย และเขายังมองลึกไปถึงเหตุการณ์อาจเกิดข้างหน้า ซึ่งความปลอดภัยของคณะผู้สังเกตการณ์ ฯ อาจเกี่ยวโยงในข้อพิจารณาที่ว่า "ผมยังเชื่อว่า หากคณะผู้สังเกตการณ์ฯ ต้องหอบหิ้วอาวุธ เขาก็จะ กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาทันที"

ข้อเท็จจริงเป็นที่ทราบดีว่า คณะผู้สังเกตการณ์ฯ ที่ปลอดภัยก็จะทำให้ตนเองไม่ทำ ให้ความตึงเครียดเกิดขึ้นได้ "ในด้านตรงกันข้ามในความขัดแย้งบางประการ การมีอาวุธในการ ปฏิบัติงานแทนที่จะเป็นการรักษาความปลอดภัยอาจกลับกลายเป็น การเสี่ยงที่จะทำให้มีการใช้ อาวุธได้โดยง่ายหรือการควบคุมอารมณ์ไม่อยู่"

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะผู้แทนเจรจาฝ่ายรัฐบาลอินโดนีเซีย และฝ่ายขบวนการอา เจห์เสรีได้พัฒนาดีขึ้นเป็นลำดับ จึงเกิดความตระหนักในความรู้สึกว่า การได้มีโอกาสพูดคุยกันเป็น เรื่องที่ดี ความคิดเห็นหรือการเสนอความคิดเห็นเป็นไปอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน เดินหน้าไปอย่าง รวดเร็ว ยิ่งเมื่อได้ใช้ภาษาเดียวกันพูดจาแล้ว ยิ่งไม่ทำให้เกิดความล่าช้า คู่เจรจาทั้งสองฝ่ายได้ใช้ เวลาในการเจรจากันในลักษณะการเดินคุยกันในสวนรอบๆ ศาลาสน์โคนิสเต็ดท์ ซึ่งหิมะเริ่มละลาย น้ำแข็งเริ่มหายไปจากแม่น้ำแวนตาอันโจกิ (Vantaanjoki) ซึ่งไหลผ่านสนามกีฬาสน์โคนิสเต็ดท์ ก่อนจะมีการเจรจาไม่กี่วัน

คู่เจรจาทั้งสองฝ่ายก็จะมีการขยายเวลาในการแก้ปัญหาในรูปกลุ่มย่อยไปพิจารณา บ่อยขึ้น บางครั้งมีความต่อเนื่อง โดยนัดไปพูดคุยกันต่อในกรุงเฮลซิงกิในเวลากลางคืน หลังจากมีการ พุดคุยตลอดทั้งวันแล้วที่กีฬาสน์โคนิสเต็ดท์ บางครั้งอาจมีการนัดหมายไปคุยกันต่อในระหว่างการ รับประทานอาหารที่ภัตตาคารในกรุงเฮลซิงกิที่ห้องส่วนตัวหรือห้องสุทในโรงแรม เป็นผลทำให้เกิด

ความรู้สึกคุ้นเคยสนิทสนมมากขึ้น และส่งผลทำให้สามารถทำให้ยุติในรายละเอียดบางประการได้อย่างรวดเร็ว ทำให้โครงสร้างของการเจรจาเริ่มเห็นเค้าโครงความสำเร็จ

ฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรี ได้เตรียมร่าง 2 เรื่อง เพื่อเตรียมพร้อมในการเจรจาในรอบต่อไป คือ ข้อเสนอโครงสร้างการเมืองการปกครองในอาเจห์ และการแบ่งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างรัฐบาลกลางกับรัฐบาลท้องถิ่น และฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรียังได้บรรลุประเด็นปัญหาเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจที่ยังไม่ได้มีข้อยุติ และฝ่ายรัฐบาลรับปากว่าจะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนการประชุมครั้งต่อไป. ฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรี กล่าวเพิ่มเติมว่า จะมีการเตรียมการพิจารณาในประเด็นที่สามเกี่ยวกับ "สิทธิมนุษยชนและปัญหาทางกฎหมาย" อีกด้วย

ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลได้แสดงความเห็นด้วยกับข้อเสนอด้วยความยินดี และในที่สุดคู่เจรจาทั้งสองฝ่ายได้หยิบยกปัญหามาพิจารณากันอย่างเป็นรูปธรรม และจะได้ทราบว่ามีสิ่งใดที่ฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรีคาดหวัง หรือพึงประสงค์. ในการแถลงข่าวย่อยๆ ตอนเย็นวันเดียวกัน มาร์ตติ อะห์ดีซารี ได้อ่านเอกสารด้วยถ้อยคำที่แสดงถึงการถ้อยทีถ้อยอาศัยของคู่เจรจาทั้งสองฝ่าย มาร์ตติ อะห์ดีซารี ประกาศว่า คู่เจรจาทั้งสองฝ่ายได้บรรลุข้อตกลงในประเด็นหลักเกี่ยวกับการเจรจา และกำลังสืบหน้าต่อไป ในขณะที่เดียวกัน คู่เจรจาทั้งสองฝ่ายได้มีการตกลงแจ้งให้กองกำลังทั้งสองฝ่ายจำกัดขอบเขตการปฏิบัติการ หรือยุติการใช้กำลังในพื้นที่ระหว่างการเจรจาแสวงหาสันติภาพด้วย. นับเป็นครั้งแรกที่ฝ่ายรัฐบาลอินโดนีเซีย ได้ให้สัญญาในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติการที่จะทำให้สถานการณ์ในอาเจห์ผ่อนคลายความตึงเครียดลง

คู่เจรจาทั้งสองฝ่ายต่างได้แถลงถึงบทสรุป และส่งสัญญาณในทิศทางที่สื่อให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการฟื้นฟูบูรณะอย่างชัดเจน. ฮามิด อวาลุดดีน ได้แสดงความคาดหวังว่า ข้อตกลงทั้งหมดจะได้นำมาวางบนโต๊ะเจรจาในการประชุมเจรจาครั้งต่อไป ในการให้สัมภาษณ์ เขาย้ำว่า "ความจริงข้อตกลงจะนำไปสู่การปฏิบัติได้ในทันที หลังจากได้มีการลงนามในข้อตกลงแล้ว และคาดว่าจะมีการลงนามภายในเดือนสิงหาคม 2548 นี้ และย้ำว่า คณะผู้สังเกตการณ์ตรวจสอบกระบวนการสันติภาพในอาเจห์ จะเป็นตัวแทนจากสหภาพยุโรป (EU) และ อาเซียน (ดูภาคผนวก 1- 2) และทั้งสององค์กรมีความพร้อมแล้ว

กองทัพอินโดนีเซียเสริมกองกำลังจำนวน 3 กองพันแต่ในวันเดียวกัน คู่เจรจาทั้งสองฝ่ายได้มีการแถลงผลของการเจรจา ฝ่ายขบวนการอาเจห์เสรีได้รับแจ้งทางโทรศัพท์จากพื้นที่ว่า "กองทัพอินโดนีเซียได้มีการเสริมกองกำลังจำนวน 3 กองพัน หรือประมาณ 2,400 คนเคลื่อนกำลังเข้าสู่พื้นที่ในอาเจห์ในตอนเช้า ซอฟยาน ดจาลิล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการประชาสัมพันธ์และการข่าวขณะนั้นยังอยู่ในกรุงเสลซิงกิ จึงรีบแถลงและยืนยันว่า เป็นการสืบเปลี่ยนกำลังตามปกติ เป็นการปฏิบัติตามระเบียบประจำเท่านั้น ซึ่งกองพันที่ส่งไปประจำการทดแทนการถอนกองพันออกจากพื้นที่. แต่ผู้แทนกองทัพอินโดนีเซีย ที่กรุงจาการ์ตัวเอง ประกาศอย่างชัดเจนว่าเป็นการวางยุทธศาสตร์ตรึงกำลังใหม่กองกองทัพอินโดนีเซียในอาเจห์

(ภาคผนวก 1)

สหภาพยุโรป European Union :EU พัฒนามาจากประชาคมยุโรป ซึ่งเป็นกลุ่มที่รวมองค์กรทางเศรษฐกิจ 3 องค์กรเข้าด้วยกันคือ

1. ประชาคมถ่านหินและเหล็กกล้ายุโรป
2. ประชาคมเศรษฐกิจยุโรปหรือตลาดร่วมยุโรป และ
3. ประชาคมพลังงานปรมาณูยุโรป

จัดตั้งขึ้นเพื่อยกระดับทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป โดยอาศัยความร่วมมือของประเทศสมาชิกวัตถุประสงค์

1. เพื่อรวบรวมระบบเศรษฐกิจ ความร่วมมือในการพัฒนาสังคม และการปกครองแบบประชาธิปไตยของประเทศสมาชิกให้เป็นอันหนึ่งอันเดียว
2. เพื่อยกระดับการดำรงชีวิตของประชากรชาวยุโรปให้ดีขึ้น
3. เพื่อจัดตั้งสหภาพศุลกากรโดยการขจัดอุปสรรคต่างๆ ทางการค้าระหว่างประเทศ

สมาชิกมี 27 ประเทศ ได้แก่ 1.เบลเยียม 2.ฝรั่งเศส 3.เยอรมนี 4.อิตาลี 5.ลักเซมเบิร์ก 6.เนเธอร์แลนด์ 7.เดนมาร์ก 8.ไอร์แลนด์ 9.สหราชอาณาจักร 10.กรีซ 11.โปรตุเกส 12.สเปน 13.ออสเตรีย 14.ฟินแลนด์ 15.สวีเดน 16.ไซปรัส 17.เอสโตเนีย 18.ฮังการี 19.สโลวีเนีย 20.ลิทัวเนีย 21.โปแลนด์ 22.สโลวาเกีย 23.มอลตา 24.สโลวีเนีย 25.สาธารณรัฐเช็ก 26.โรมาเนีย และ 27.บัลแกเรีย

ประเทศที่อยู่ระหว่างการพิจารณาเข้าเป็นสมาชิก 28.โครเอเชีย 29.ตุรกี : ตุรกีเป็นสมาชิกสมทบของ EEC ตั้งแต่ปี 2506 และสมัครเข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป เมื่อปี 2520 สหภาพยุโรปเพิ่งเปิดการเจรจากับตุรกี เมื่อวันที่ 3 ต.ค. 2548 หากสำเร็จ การเข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปของตุรกีต้องใช้เวลาถึง 10 ปี, 30.มาซิโดเนีย. ประเทศที่กำลังจะสมัครเข้าเป็นสมาชิกในอนาคต: 31.เซอร์เบีย 32.มอนเตเนโกร 33.บอสเนีย 34.แอลเบเนีย

รูปแบบความร่วมมือของสหภาพยุโรป:

เป็นองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศยุโรป ซึ่งมีโครงสร้างแบบผสมระหว่างความร่วมมือแบบเหนือรัฐ (supranationalism) และความร่วมมือระหว่างรัฐ intergovernmentalism) องค์ประกอบ มี 1.สภายุโรป (European Parliament)) 2.คณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission - EC)

1. สภายุโรป (European Parliament) สมาชิกสภายุโรปจำนวน 731 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงทุกๆ 5 ปี โดยสมาชิกสภายุโรปเหล่านี้มิได้แบ่งตามประเทศ แต่สังกัดอยู่กับพรรคการเมืองในระดับยุโรปที่มีแนวคิดทางการเมืองสอดคล้องกับพรรคการเมืองในระดับประเทศที่ตนสังกัดมากที่สุด นอกจากนี้ ยังมีสมาชิกสภายุโรปบางส่วนที่ไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองใด ประธานสภายุโรปคนปัจจุบันคือ นาย Hans Gert Pottering (เยอรมนี)

2. คณะกรรมาธิการยุโรป(European Commission-EC) เป็นผู้รับผิดชอบงานประจำส่วนใหญ่ของสหภาพยุโรป ทั้งยังร่างข้อเสนอกฎหมายใหม่ ๆ เพื่อให้สภายุโรปและคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปให้ความเห็นชอบและยังคอยควบคุมให้มีการปฏิบัติตามข้อตกลงต่างๆ อย่างเหมาะสม รวมทั้งการใช้งบประมาณของสหภาพยุโรป และคอยสอดส่องให้มีการปฏิบัติตามสนธิสัญญาและกฎหมายของสหภาพยุโรป ทั้งนี้คณะกรรมาธิการยุโรปจะทำงานอย่างเป็นอิสระจากรัฐบาลของประเทศสมาชิก คณะกรรมาธิการยุโรป :ประกอบด้วยประธานและกรรมาธิการยุโรป รวม 25 คน ประธานคณะกรรมาธิการยุโรปได้รับการคัดเลือกจากรัฐบาลของประเทศสมาชิก และได้รับการอนุมัติเห็นชอบโดยสภายุโรป ส่วนกรรมาธิการยุโรปคนอื่นๆ ได้รับการเสนอชื่อจากรัฐบาลประเทศสมาชิกหลังจากที่ได้มีการหารือกับผู้ที่จะมาเป็นประธานซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภายุโรป เช่นกัน คณะกรรมาธิการยุโรปมีวาระการทำงาน 5 ปี แต่สามารถถูกถอดถอนได้โดยสภายุโรป

ประธานคณะกรรมาธิการยุโรป คือ นาย Jose Barroso
สำนักงานอยู่ที่กรุงบรัสเซลส์(Brussels)ประเทศเบลเยียม

หน้าที่ของคณะกรรมาธิการยุโรป มีดังนี้

1. มีสิทธิในการริเริ่มร่างกฎหมายและส่งผ่านร่างกฎหมายไปยังสภายุโรปและคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป
2. เป็นฝ่ายบริหารของสหภาพยุโรป ทำหน้าที่ในการนำกฎหมาย การจัดสรรงบประมาณ และนโยบายที่ออกโดยสภายุโรปและคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปไปปฏิบัติ
3. พิทักษ์รักษาสถิติสัญญาต่างๆ และทำงานร่วมกับศาลยุติธรรมยุโรป ในการดูแลให้กฎหมายถูกนำไปใช้อย่างเหมาะสม
4. เป็นตัวแทนของสหภาพยุโรปในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ และทำหน้าที่ในการเจรจาต่อรองข้อตกลงระหว่างประเทศ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเจรจาในเรื่องการค้าและการร่วมมือระหว่างกัน

ประชากร อีๆ ประมาณ 499,021,782 คน

(ภาคผนวก 2)

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: อาเซียน (Association of South East Asian Nations : ASEAN)
องค์การทางภูมิศาสตร์การเมืองและองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่

1.ไทย 2.มาเลเซีย 3.ฟิลิปปินส์ 4.อินโดนีเซีย 5.สิงคโปร์ 6.บรูไน 7.ลาว 8.กัมพูชา 9.เวียดนาม และ10.พม่า

วัตถุประสงค์ เพื่อร่วมมือกันในการเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การพัฒนาวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก และการธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงในพื้นที่ และเป็นการเปิดโอกาสให้คลายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติ จากสนธิสัญญาความสามัคคีและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ให้ความเคารพแก่เอกราช อำนาจอธิปไตย ความเท่าเทียม บูรณภาพแห่งดินแดนและเอกลักษณ์ของชาติสมาชิกทั้งหมด

1. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐมีสิทธิที่จะปลอดจากการแทรกแซงจากภายนอก การรุกรานดินแดนและการบังคับขู่เข็ญ
2. จะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจการภายในของรัฐสมาชิกอื่นๆ
3. ยอมรับในความแตกต่างระหว่างกัน หรือแก้ปัญหาระหว่างกันอย่างสันติ

4. ประณามหรือไมยอมรับการคุกคามหรือการใช้กำลัง
5. ให้ความร่วมมือระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ประวัติการก่อตั้ง เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 ประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ได้ร่วมกันจัดตั้งสมาคมอาสา หรือ Association of South East Asia ขึ้นเพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แต่ดำเนินการได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลง มีข้อพิพาทระหว่าง อินโดนีเซียและมาเลเซีย เมื่อมีการฟื้นฟูสัมพันธภาพระหว่างประเทศดีขึ้น จึงมีการจัดตั้งองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจขึ้นในภูมิภาค "สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้" พันเอก (พิเศษ) ดร. ถนัด คอมันตร์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร มีการลงนาม "ปฏิญญากรุงเทพ" ที่พระราชวังสราญรมย์ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 จาก ปฏิญญาอาเซียน ซึ่งลงนามโดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และสิงคโปร์ จุดประสงค์การจัดตั้งกลุ่มอาเซียนเนื่องจากความต้องการความมั่นคง ความกลัวต่อการแพร่ขยายของลัทธิคอมมิวนิสต์ ความศรัทธาหรือความเชื่อถือต่อมหาอำนาจเสื่อมถอยลง ในช่วงทศวรรษ 2500 และเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ต่อมา บรูไนดารุสซาลาม ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเป็นประเทศที่ 6 เมื่อ 8 มกราคม 2527 หลังจากประกาศเอกราชเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2527 สืบต่อมา เวียดนามได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกประเทศที่ 7 วันที่ 28 กรกฎาคม 2538. จากนั้นลาวและพม่า ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกประเทศที่ 8 และ 9 ตามลำดับ ในวันที่ 23 กรกฎาคม 2540 ส่วนกัมพูชามีความประสงค์ที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกแต่ถูกเลื่อนเวลาออกไป เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองภายใน จนกระทั่งในวันที่ 30 เมษายน 2542 กัมพูชาได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกประเทศที่ 10 หลังจากรัฐบาลของประเทศมีความมั่นคงแล้ว

อาเซียนในยุคเริ่มต้น

ในปี พ.ศ. 2519 ประเทศปาปัวนิวกินีได้รับสถานะผู้สังเกตการณ์ มีการจัดตั้งโครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจอย่างจริงจัง หลังการประชุมที่จังหวัดบาหลี ในปี พ.ศ. 2519 ในช่วงทศวรรษ 2520 ในปี พ.ศ. 2533 มาเลเซียได้เสนอให้มีการประชุมเศรษฐกิจเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยกลุ่มสมาชิกอาเซียน, จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้โดยมีเจตนาเพื่อถ่วงดุลอิทธิพลของสหรัฐอเมริกา ในกลุ่มเอเปคและภูมิภาคเอเชียโดยรวม แต่ได้รับการคัดค้านอย่างหนักจากญี่ปุ่นและสหรัฐฯ ปี พ.ศ. 2534 ไทยเสนอให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีขึ้น ปี พ.ศ. 2535 การใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันได้รับการลงนาม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในฐานะที่เป็นฐานการผลิตที่สำคัญเพื่อป้อนสินค้าสู่ตลาดโลก โดยอาศัยการเปิดเสรีด้านการค้าและการลดภาษีและอุปสรรคข้อกีดขวางทางการค้าที่มิใช่ภาษี รวมทั้งการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษีศุลกากรเพื่อเอื้ออำนวยต่อการค้าเสรี กฎหมายดังกล่าวเป็นโครงสร้างสำหรับเขตการค้าเสรีอาเซียน หลังจากวิกฤตการณ์ทางการเงินในเอเชีย ในปี พ.ศ. 2540 ข้อเสนอของมาเลเซียถูกหยิบยกขึ้นมาอีกครั้ง

ในการประชุม การริเริ่มเชียงใหม่ ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มสมาคมอาเซียนและประเทศในเอเชียอีกสามประเทศ คือ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ในการธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงในพื้นที่ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2538 ได้มีการลงนามสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เริ่มมีผลบังคับใช้เป็นการห้ามอาวุธนิวเคลียร์ทุกประเภทในพื้นที่

ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้มีการลงนามในข้อตกลงมลภาวะฟ้าหวั่นระหว่างประเทศสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี พ.ศ. 2545 ในความพยายามที่จะจำกัดขอบเขตของมลภาวะฟ้าหวั่นในเขตพื้นที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี พ.ศ. 2549 ได้มีการลงนามใน ปฏิญญาวาด้วยความมั่นคงทางพลังงานเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือข้ายก้ากับดูแลสัตว์ป่าอาเซียนในปี พ.ศ. 2549 และ หุ้นส่วนเอเชีย-แปซิฟิกว่าด้วยการพัฒนาความสะอาดและสภาพอากาศ ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อปรากฏการณ์โลกร้อน และผลกระทบทางด้านลบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

ทฤษฎีสันติภาพประชาธิปไตย หลังจากปฏิญญาวาด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่สอง (Bali Concord II) ในปี พ.ศ. 2546 มีการลงนามในความตกลงว่าด้วยทฤษฎีสันติภาพประชาธิปไตย ภายใต้ความเชื่อที่ว่ากระบวนการประชาธิปไตยจะทำให้เกิดสันติภาพและเสถียรภาพในพื้นที่ ผู้นำของแต่ละประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหาเธร์ โมฮัมหมัดแห่งมาเลเซีย มีความรู้สึกถึงความจำเป็นในการรวมกลุ่มประเทศกันอย่างจริงจัง โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2540 สมาคมอาเซียนได้เริ่มตั้งก่อตั้งองค์กรหลายองค์กรเช่น อาเซียนบวกสามเป็นองค์กรแรกที่ถูกก่อตั้งขึ้น เพื่อกระชับความสัมพันธ์กับ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ตามด้วย การประชุมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีอีกสามประเทศที่เข้าร่วมด้วย คือ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ กลุ่มดังกล่าวมีแผนการที่เป็นรากฐานของประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในอนาคต ซึ่งสร้างขึ้นตามอย่างของประชาคมยุโรปซึ่งปัจจุบันสิ้นสภาพไปแล้ว หลังจากนั้น ได้มีการจัดตั้ง กลุ่มผู้มีชื่อเสียงแห่งอาเซียนขึ้น เพื่อศึกษาผลกระทบทั้งในด้านบวกและด้านลบของนโยบายดังกล่าว รวมไปถึงความเป็นไปได้ในการร่างกฎบัตรอาเซียน

ในปี พ.ศ. 2549 กลุ่มอาเซียนได้รับสถานะภาพผู้สังเกตการณ์สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ซึ่งกลุ่มอาเซียนได้มอบสถานะภาพ "หุ้นส่วนการอภิปราย" ให้แก่สหประชาชาติเป็นการตอบแทน นอกเหนือจากนั้น ในวันที่ 23 กรกฎาคมปีนั้นเอง โจเซ รามอส-ออร์ตา นายกรัฐมนตรีแห่งติมอร์ตะวันออก ได้ลงนามสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มอาเซียนอย่างเป็นทางการ และคาดว่าจะได้รับสถานะภาพผู้สังเกตการณ์เป็นเวลาห้าปีก่อนที่จะได้รับสถานะภาพเป็นประเทศสมาชิกอย่างสมบูรณ์

ในปี พ.ศ. 2550 วาระครบรอบ 40 ปีการก่อตั้งกลุ่มอาเซียน และครบรอบ 30 ปีความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหรัฐอเมริกาในวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2550 กลุ่มอาเซียนตั้งเป้าที่จะบรรลุข้อตกลงการค้าเสรีทุกฉบับกับจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ภายในปี พ.ศ. 2556 และก่อตั้ง

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2558 ในพหุศักราช พ.ศ. 2550 กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งเป็นกฎข้อบังคับในการดูแลความสัมพันธ์ระหว่างประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียน และยกระดับกลุ่มอาเซียนให้เป็นองค์การระหว่างประเทศอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และในปีเดียวกันนั้น ปฏิญญาวาดด้วยความมั่นคงทางพลังงานเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งลงนาม ร่วมกับจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นคงทางพลังงานด้วยการหาพลังงานทางเลือกเพื่อใช้ทดแทนเชื้อเพลิงซากดึกดำบรรพ์

การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ประมุขของรัฐบาลจะมาอภิปรายและแก้ไขประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ รวมถึงการจัดการประชุมร่วมกับประเทศนอกกลุ่มสมาชิก เพื่อหารือร่วมกันกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในที่ประชุมกลุ่มอาเซียน /การประชุม "อาเซียนบวกสาม" ประชุมร่วมกับประมุขของจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ โดยจัดขึ้นพร้อมกับการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน /การประชุมที่เรียกว่า "อาเซียน-เซอร์" ประชุมร่วมกับประมุขของออสเตรเลียและนิวซีแลนด์

การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนอย่างเป็นทางการ: การประชุมสุดยอดผู้นำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นการจัดการประชุมทั่วเอเชียซึ่งจัดขึ้นทุกปีโดยผู้นำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 16 ประเทศ ประชุมเกี่ยวข้องกับการค้า พลังงาน และความมั่นคง ผู้นำชาติอาเซียน 10 ประเทศร่วมกับจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และรัสเซีย ซึ่งมีประชากรรวมกันเกือบครึ่งหนึ่งของโลก

การประชุมเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี เป็นการประชุมหลายฝ่ายอย่างในภาคพื้นแปซิฟิก ในเดือนกรกฎาคม 2550 ที่ประชุมดังกล่าวประกอบด้วย ประเทศสมาชิก 27 ประเทศ; ออสเตรเลีย บังคลาเทศ แคนาดา สาธารณรัฐประชาชนจีน สหภาพยุโรป อินเดีย ญี่ปุ่น เกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ มองโกเลีย นิวซีแลนด์ ปากีสถาน ปาปัวนิวกินี รัสเซีย ดิมอร์ตะวันออก สหรัฐอเมริกา และศรีลังกา จุดประสงค์ของที่ประชุมเพื่อการศึกษาหารือ นำเสนอความไว้วางใจและสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตในกลุ่มสมาชิก

ประชาคมเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญกับความร่วมมือในภูมิภาค ประกอบด้วย "หลักสามประการ" ของความมั่นคง สังคม วัฒนธรรม และการรวมตัวทางเศรษฐกิจ คาดว่าจะประสบความสำเร็จในการก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 จะเป็นการรวมประชากร 560 ล้านคน และมีมูลค่าการค้ากว่า 1.4 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ

เขตการค้าเสรี: เป็นการลดอัตราภาษีศุลกากรเพื่อให้สินค้าภายในอาเซียนเกิดการหมุนเวียน ซึ่งกังวลต่อผลิตภัณฑ์หัตถกรรมท้องถิ่นของตน

เขตการลงทุนร่วม: เปิดให้อุตสาหกรรมทุกรูปแบบเกิดการลงทุนและลดขั้นตอนตามกำหนดการ, เป็นการกำจัดการกีดกันในกิจการเกษตรกรรม การประมง การป่าไม้ และการทำเหมืองแร่

ข้อตกลงการวางกรอบเรื่องการแลกเปลี่ยนบริการ/ตลาดการบินเดี่ยว เป็นแนวคิดเพื่อนำไปสู่การจัดระเบียบน่านฟ้าเปิดในภูมิภาค และเป็นการเพิ่มการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนและการบริการให้กับรัฐสมาชิกทั้งหมด

การประชุมอื่น: เช่น ศูนย์พัฒนาการประมงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การประชุมดังกล่าวมักจะมีหัวข้อการประชุมที่เฉพาะเจาะจง อย่างเช่น ความมั่นคงระหว่างประเทศ สิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ที่เข้าร่วมประชุมจะเป็นรัฐมนตรีแทนที่จะเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาลทั้งหมด

คำขวัญ: "One Vision, One Identity, One Community" (หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม)

เพลงสดุดี: "ดิอาเซียนเวย์"(วิถีอาเซียน)

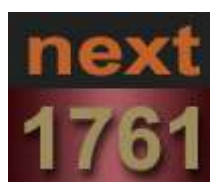
สำนักงานใหญ่ : ตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ตา

รัฐบาล : องค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาค,

เลขาธิการ: สุรินทร์ พิศสุวรรณ,

ประชากร : 575.5 ล้านคน

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ <http://www.asean.org>

+++++

midnight webboard
homepage

สมเกียรติ ตั้งนโม และคณาจารย์มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน
(บรรณาธิการเว็บไซต์ มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน)
หากสมาชิก ผู้สนใจ และองค์กรใด ประสงค์จะสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้เพื่อเป็นวิทยาทานแก่ชุมชน
และสังคมไทยสามารถให้การสนับสนุนได้ที่บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ในนาม สมเกียรติ ตั้งนโม
หมายเลขบัญชี 521-1-88895-2 ธนาคารกรุงไทยฯ สำนักงานถนนสุขุมวิท อ.เมือง จ.เชียงใหม่
หรือติดต่อมาที่ midnightuniv@yahoo.com หรือ midnight2545@yahoo.com

1760